

[Weikop.]

parat døgnet rundt, men spørgsmålet er, som det også er blevet sagt, om folk ikke kan nå at gøre deres indkøb med de bestående lukketider. På den anden side kan jeg være enig i, at der vel nok er nogle, der af forskellige grunde kan have besvær med at købe ind, men hvad ved vi egentlig? Jeg må give ministeren ret i, at hvad vi egentlig ved om forbrugernes ønsker om lukketider, det er meget lidt.

Vi har imidlertid et Forbrugerråd; hvad er Forbrugerrådets ønske? Og hvad er egentlig forbrugernes ønske? Det er jo slet ikke sikkert, at Forbrugerrådets ønske falder sammen med forbrugernes. Ministeren var jo også så vidt i sine overvejelser her eller sin tale her, at han syntes, at det var rimeligt at foretage en undersøgelse. Om det nu skal være over Handelshøjskolen, ved jeg ikke, men all right, man vil lave en undersøgelse, og det synes jeg lyder uhyre fornuftigt; blot vil jeg gerne sige, at undersøgelser er meget gode, hvis det ikke bliver til langtidsundersøgelser. Endelig har jeg min tvivl om, hvorvidt man skal nedsette en lukkelovskommission, men den tid, den sorg.

Selvfølgelig er det klart, at der skal tages hensyn til forbrugerne, men som det er sagt, bør også både de personalemæssige og praktiske hensyn for de handlendes vedkommende tages med i overvejelserne, og jeg forstår derfor ikke, at forslagsstillerne rent faktisk vil forbyde de handlende at træffe aftaler om åbningstiderne. Allerede nu træffes der praktiske aftaler om f. eks. ferielukninger, tror jeg, men sådanne aftaler vil liberalt centrum have forbudt, for så vidt som de skal være uforbindende.

Jeg tror altså ikke, at dette lovforslag er noget godt udgangspunkt for en revision af lukkeloven, og jeg har forstået, at det er handelsministerens agt at prøve at samle de forskellige synspunkter, overveje og vurdere dem og så selv fremsætte et lovforslag, som på en rimelig måde tilgodeser både forbrugere og erhverv. Også jeg vil henvise til næringsloven. Der skete dog en liberalisering, der jo også vil kunne inspirere handelsministeren. I øvrigt skulle minister Tyge Dahlggaard efter min mening have gode betingelser for til sin tid at fremsætte et sådant lovforslag. Han er minister for handel,

industri, søfart, håndværk og marked, og hvis han ikke kender betingelserne for at skabe frie og konkurrencedygtige forhold her i landet, er der vist ingen, der gør det.

Fra konservativ side skal vi ikke nedlægge veto, om et sådant forslag kommer frem; om hr. Albertsen vil det, ved jeg ikke, men han kan da vist ikke betragtes som folketingets de Gaulle.

Gunhild Due: Når man ude på landet ved møder spørger: hvad synes I, skal vi ændre lukkeloven, og hvordan ønsker I lukkeloven skal være? — jeg har gjort det nogle gange, jeg gjorde det så sent som i aftes — så er det helt sikkert, at man får omtrent lige så mange forskellige ønsker og svar, som der er medlemmer til stede i mødesalen; jeg er derfor helt enig med handelsministeren i, at når man skal tage stilling til et lovforslag som dette, savner man i høj grad nogle undersøgelser, altså virkelig grundige undersøgelser, af, hvordan det ligger med behovet for en så gennemgribende ændring af lukkeloven, som der her er tale om. Det er selvfølgelig fristende at se tingene udelukkende fra forbrugerside; det har man jo ellers ikke så meget for vane her i tinget — jeg tænker på den beskedne støtte til Forbrugerrådet, og på holdningen til visse reklamemetoder og den slags.

Men vi ved jo simpelt hen alt for lidt om, hvad forbrugerne i virkeligheden ønsker, og spørgsmålet er bare, om dette lovforslag, der tilsyneladende tager forbrugers parti, ikke i virkeligheden vil skade forbrugerne mere, end det vil gavne. Jeg tænker ikke alene på det lukkevivar, der vil opstå, men også på det forhold, at det vil blive vanskeligt at fastholde kvalificeret medhjælp, når arbejdstiden bliver så forskellig og så usikker; det er i virkeligheden et for forbrugeren meget, meget væsentligt punkt, og det vil blive endnu mere væsentligt fremover, fordi vi får dette meget store tilbud af varer af uhyre forskellig kvalitet med masser af kunststoffer og den slags ting. Hvis man så kommer ud for ekspedienter eller ekspeditricer, der ved for lidt om varerne, er man som forbruger ofte rigtig skidt kørende; det kan i hvert fald ikke være i vores interesse.

Jeg er derfor temmelig tilfreds med, at handelsministeren nu giver en slags tilsagn om at fremskaffe mere viden om, hvordan